

РЕШЕНИЕ

№ 16014

гр. София, 12.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **697** по описа за **2025** година докладвано от съдия Слава Гьошева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Дирекция „Инспекция по труда – С. област срещу решение без номер от 20.07.2023 г. по НАХД № 391/2021 г. на СРС, НО, 115 състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-003556/01.09.2020 г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ) на „Ес Би Ел“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1, вр. чл.1, ал.2 от КТ.

Обосновават се доводи за неправилност на решението, като постановено в противоречие със закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 - 2 от НПК. Излага съображения за допуснато съществено процесуално нарушение от страна на въззивна инстанция, изразяващо се в неправилна оценка на събраните по делото доказателства. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът чрез юрисконсулт Г., поддържа касационната жалба. Претендира разnosки.

Ответникът по касационната жалба- „Ес Би Ел“ ООД, редовно призован, се представлява от

управителя, който оспорва жалбата и моли оспорения съдебен акт да бъде потвърден.

Представителят на СГП, прокурор П., изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от въззивната инстанция, съгласно чл. 220 от АПК, X - ти касационен състав на Административен съд София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства СРС е приел за установена следната фактическа обстановка във връзка с извършеното нарушение. При извършена на 24.06.2020 г. проверка по спазване на трудовото законодателство на място в обект на контрол: строителен обект „многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и изгребна яма“ в УПИ XXIV-950, 3025, 3026, кв. 126, м. Д., находящ се в [населено място], [улица], както и въз основа на предприетата на 03.07.2020 г. документална проверка на място в сградата на ДИТ - Софийска област, от „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, в присъствието на Г. Ц. Г. е установено, че „Ес Би Ел“ ООД - в качеството си на работодател, не е уредил отношенията по предоставян на работна сила като трудови правоотношения, като не е сключил трудов договор в писмена форма с лицето В. И. В. с ЕГН [ЕГН]. Сочи се, че същият бил заварен на 24.06.2020 г. около 14:15 часа да полага труд на горепосочения строителен обект. В предоставената му от страна на контролните органи декларация, целяща да установи законността на отношенията по предоставяне на работна сила, В. собственоръчно е декларирал, че от две седмици работи във фирма „СБЛ“ с адрес на предприятието, съвпадащ с този на строителния обект, на длъжност „общ работник“, с работно време от 08:00 часа до 17:00 часа с почивка в работния ден от 1 час, почивни дни в събота и неделя и уговорено трудово възнаграждение от 550 лв. на месец. Лицето декларирало още, че работи на граждански договор, какъвто до приключването на проверката по отношение на „Ес Би Ел“ ООД не е бил представен.

При описание на тази фактическа обстановка за констатираното нарушение на 03.07.2020 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение № 23-003556/03.07.2020 г. от актосъставителя Г. Ц. Г. на длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, в присъствието на свидетел – М. М. М.- В., съставен за извършено административно нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното Наказателно постановление № 23-003556/01.09.2020 г., с което директорът на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ със седалище в С. наложило на „ЕС БИ ЕЛ“ ООД, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 62, ал. 1 от КТ.

Изложената фактическа обстановка съдът е установил въз основа на събраните гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетелите Г. Г. (актосъставител), М. М.- В., Д. Карчинов и А. Н. и писмените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото на основание чл. 283 НПК.

Въззивният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи съобразно

разпоредбите на чл. 416, ал. 5 от КТ и приобщената по делото заповед № 3-0058/11.02.2014 г. на изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“ и Заповед № 3- 0024/08.01.2019 г. на изпълнителния директор на ИА „Главна инспекция по труда“. При съставянето на АУАН и издаване на НП е приел, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, като съдържанието им отговаря на императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, като подробно е описано извършеното нарушение, както и правните норми, които са нарушени. Заключил е, че от събраните по делото доказателства не се установява, че е извършено описаното в АУАН и НП нарушение. Приел е, че не е безспорно установено В. И. В. да е полагал труд за „ЕС БИ ЕЛ“ ООД и е отменил наказателното постановление.

Решението е неправилно.

Обжалваният съдебен акт е постановен при неправилна интерпретация на събраните по делото доказателства, в т.ч. събраните гласни доказателствени средства. Разпитан е актосъставителят, М. М.- В., Д. Карчинов и А. Н., както и неправилно са обсъдени събраните писмени доказателства.

Актът за установяване на административно нарушение, с който се поставя началото на административнонаказателното производство /чл. 36 ЗАНН/ съдържа посочените реквизити по чл. 42 от ЗАНН, а издаденото наказателно постановление е в съответствие с изискванията на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Налице е описание на нарушението, по начин, който не препятства възможността на субекта да разбере точните параметри на административното обвинение и да организира адекватно защита си.

Правилно е приложен материалния закон, като противоправното поведение на дружеството е субсумирано под нормата на чл. 62, ал. 1 от КТ. Разпоредбата на чл. 61, ал. 1 КТ трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа. Съгласно чл. 62, ал. 1 от КТ договорът се сключва в писмена форма. Отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ. Видно от събраните в производството пред районния съд доказателства е безспорно установено, че към момента на проверката – 24.06.2020 г. В. В., не е имал сключен трудов договор. Това обстоятелство не е спорно по делото. Не е спорно и че В. В. е полагал труд на процесния строителен обект. В производството през въззивната инстанция е установено, че лицето е декларирало в писмена форма, наред с останалите работници на площадката, че полага труд в полза на дружеството – ответник по касация по силата на сключен с него граждански договор. Безспорно е, че в случая е налице сключен договор за извършване на СМР между „Димакс-Димитър Карчинов“ ЕООД и „Ес Би Ел“ ООД за строителен обект „многофамилна жилищна сграда с подземни гаражи и изгребна яма“ в УПИ XXIV-950, 3025, 3026, кв. 126, м. Д., находящ се в [населено място], [улица]. От свидетелските показания на Д. Карчинов е декларирано, че е наемал различни дружества, но по времето на проверката единствено „Ес Би Ел“ ООД е било натоварено с извършването на съответната дейност. Д. Карчинов освен пряк възложител на извършването на обекта строителни мероприятия, е бил и отговорник по контрола на безопасността и здравето в работния процес, което също не се спори по делото. Същият отбелязва, че лично не е наемал на работа физически лица, които да вършат работа на строителния обект, а това се осъществявало от определената за целта на съответните строително-монтажни дейности фирма. По делото са представени собственоръчно изготвените от В. В. два броя декларации, договор за извършване на СМР от 10.04.2020 г., по силата на който „ЕС БИ ЕЛ“ ООД се е задължило да извършва зидарии и замазки на строителния обект на възложителя, като за целта е следвало да осигури нужния за изпълнението на задачите персонален състав, който да изпълни строително-монтажните работи, изображението на информационната табела, поставена на строителната площадка и доклада от възложителя на

обекта, в който е декларирано, че в деня на физическата проверка, а именно 24.06.2020 г. зидарии по фасадата е изпълнявало дружеството „Ес Би Ел“ ООД. Оценени в съвкупност, посочените данни сочат недвусмислено, че констатираното нарушение е такова по чл. 62, ал. 1 от КТ. Съгласно чл. 414, ал. 3 от КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лева. В случая, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лева, която е минимално определената в закона.

Като е приел обратното, съставът на районния съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна. Спорът е напълно изяснен от фактическа страна, поради което следва да бъде разрешен по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

При този изход на делото и на основание чл. 63д, ал. 1 и 4 ЗАНН основателна е претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено на основание чл. 37 от Закона за правната помощ /ЗПП/ във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ и съобразено с фактическата и правна сложност на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, X касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение без номер от 20.07.2023 г. по НАХД № 391/2021 г. на СРС, НО, 115 състав и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № № 23-003556/01.09.2020 г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област, с което на основание чл. 416, ал. 5 вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда (КТ), на „ЕС БИ ЕЛ“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение на чл. 63, ал. 1 от КТ.

ОСЪЖДА „ЕС БИ ЕЛ“ ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“- С. сумата от 80.00 /оседесет/ лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: